

عنوان مقاله:

رابطه بین نوبت کاری و رضایت شغلی در کارکنان خدمات درمانی نظامی

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی طب انتظامی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمد غلامی فشارکی - گروه آمار زیستی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس

معصومه محمدیان - بیمارستان فوق تخصصی نجمیه، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)

زهره آقامیری - بیمارستان فوق تخصصی نجمیه، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)

مهدی حبیبی - موسسه آموزش عالی و معاونت آموزش و پژوهش جمعیت هلال احمر تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: در این مقاله قصد داریم تا به مطالعه رابطه نوبت کاری و رضایت شغلی در کارکنان خدمات درمانی نظامی بپردازیم. مواد و روشها: این مطالعه بر روی 301 نفر از کارکنان یک بیمارستان فوق تخصصی نظامی بصورت مقطعی در زمستان سال 1389 و با استفاده از نمونه گیری تصادفی طبقه ای انجام پذیرفته است. ابزار استفاده شده در این مطالعه عبارت از پرسشنامه استاندارد رضایت شغلی JSS با 7 زیر حیطه حقوق و مزایا، مدیریت، طبیعت کار، ارتباطات، ارتقاء مقام، ضوابط و شرایط کار، همکاران و فرم اطلاعات دموگرافیک بود. در این تحقیق از روشهای آمار توصیفی (میانگین، نسبت) و استنباطی (تحلیل واریانس، آزمون تعقیبی دانکن) و برای تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS نسخه 16 استفاده گردید. یافته ها: جمعیت نمونه مورد مطالعه متشکل از 301 نفر که 122 نفر (40/5%) روزکار کار، 65 نفر (21/6%) صبح و عصر کار، 43 نفر (14/3%) نوبتکار گردشی و 71 نفر (23/6%) شب کار بودند. نتایج این مطالعه بیانگر ارتباط مثبت معنی دار میان نوبت کاری با رضایت شغلی ($P=0/021$)، و دو حیطه حقوق و مزایا ($P=0/005$) و ضوابط و شرایط کار ($P=0/009$) بوده است. 5 حیطه دیگر با نوبت کاری رابطه معنی دار آماری نشان ندادند. روزکاران و صبح و عصرکاران بیشترین میزان رضایت را نسبت نوبت کار گردشیو شب کاران نشان دادند. نتیجه گیری: با توجه به اینکه شب کاری و نوع چرخش مهمترین عامل در عدم رضایت نوبت کارانشناخته شده، اصلاح شیوه کار جهت تعدیل این دو عامل باید در دستورالعمل مسئولان قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

رضایت شغلی، کارکنان خدمات درمانی، نظامی، نوبت کاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/541883>

